

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ચંદ્રિકા સિંહ (મૃત) એલ. આર. એસ. દ્વારા અને અન્યો

વિરુદ્ધ

સરજૂગ સિંહ અને એન્ડ.

નવેમ્બર ૩૦, ૨૦૦૬

હિંદુ ઉત્તરાધિકાર કાયદો, ૧૯૫૬:

એસ. ૧૪(૧)–હિંદુ વિધવા–એક્ટ–હેલ્ડના અમલમાં આવતા પહેલા તેના પતિના હિસ્સાના કબજામાં, એસની દ્રષ્ટિએ સંપૂર્ણ માલિક બની હતી. ૧૪(૧)–હિંદુ વિધવા દ્વારા ભેટમાં આપવામાં આવેલી જમીન માટે વળતર માટે તેમના માન્ય–જમીન સંપાદન અધિનિયમ, ૧૮૯૪–દાવા દ્વારા ચલાવવામાં આવેલ ભેટ દસ્તાવેજ.

રઘુબર સિંહ અને અન્યો વિરુદ્ધ ગુએબ સિંહ અને અન્યો, (૧૯૯૮) ૬
એસસીસી ૩૧૪ ઇંડ શકુંતલા દેવી વિરુદ્ધ કામ/એ અને અન્યો, (૨૦૦૫) ૫
એસસીસી ૩૯૦ પર આધાર રાખ્યો હતો.

સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮:

કલમ ૧૦૦-બીજી અપીલ-નીચેની અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા તથ્યોના
તારણો-કાર્યક્ષેત્રમાં દખલગીરી, કલમ ૧૦૦ હેઠળ તેના અધિકારક્ષેત્રનો
ઉપયોગ કરતી વખતે, ઉચ્ચ અદાલતે તથ્યોના તારણોને લગતા કાયદાના
નોંધપાત્ર પ્રશ્નની ચર્ચા કરવી જરૂરી છે-સામાન્ય રીતે, જ્યાં સુધી પૂરતા અને
નક્કર કારણો અસ્તિત્વમાં ન હોય ત્યાં સુધી, નીચેની અદાલતો દ્વારા મેળવેલા
તથ્યોના તારણો ઉચ્ચ અદાલતને બંધનકર્તા છે.

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૨૦૦૦ની સિવિલ અપીલ નંબર ૪૪૦૯.

૧૯૯૫ના એસ. એ. નંબર ૧૨૭માં પટણા ખાતેની ઉચ્ચ ન્યાયાલયના અંતિમ
ચુકાદા અને આદેશની તારીખ ૨૪.૨.૧૯૯૯ પરથી.

અપીલકર્તાઓ માટે ઈ. આર. કુમાર, પી. એચ. પારેખ, રાજેન્દ્ર રોહતગી અને
સુશ્રી દીક્ષા રાય.

પ્રતિવાદીઓ માટે એસ. બી. ઉપાધ્યાય, શિવ મંગલ શર્મા અને સુશ્રી કુમુદ એલ. દાસ.

કોર્ટનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો:

હુકમ

ઈશ્વર દત્તા આ પ્રોપર્ટીના માલિક હતા.તેઓ ત્રણ પુત્રો-મહાદેવ, હીરા અને મહાબીરને છોડીને મૃત્યુ પામ્યા હતા.તેથી મિલકતમાં તેમનો હકક હિસ્સો મહાદેવ અને મેવા (હીરાના પુત્ર) માં નિહિત હતો, જેઓ તેમના પુરોગામી હતા.મેવાનું મૃત્યુ ૧૯૨૧-૨૨ માં સોન દામોદરને પાછળ છોડીને થયું હતું.કોલેસા દેવી દામોદરની વિધવા હતી, જેમના મૃત્યુની ચોક્કસ તારીખ જાણી શકાતી નથી, પરંતુ તેમનું અવસાન ૧૯૩૨ પછી થયું હોવાનું કહેવાય છે.

અહીં વાદીઓ મહાદેવનાં પુત્રોમાંથી એક રામ લચકના વારસ છે-, જ્યારે અહીં પ્રતિવાદી મહાદેવના અન્ય પુત્ર રાજાના વારસદારો છે.

જમીન સંપાદન અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ ૯૦૧,૯૦૨ અને ૯૦૭ નંબરના પ્લોટ ધરાવતી મિલકતો હસ્તગત કરવામાં આવી હતી. આ મિલકતોને દામોદરના નામે રૂપાંતરિત કરવામાં આવી હતી.

વળતરની રકમ પ્રતિવાદી મોના દેવીને ચૂકવવામાં આવી હતી.

અહીં અપીલકર્તાઓએ જમીન સંપાદન અધિનિયમની કલમ ૩૦ હેઠળ કલેક્ટર સમક્ષ અરજી દાખલ કરી હતી, જેના પર સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો. જમીન સંપાદન અધિનિયમ હેઠળ સંદર્ભ ન્યાયાધીશ સમક્ષ વિચારણા માટે પડેલો એક મુદ્દો એ હતો કે શું કોલેસ્ટ્રા દેવી દ્વારા પ્લોટ નંબર ૯૦૧ના તેના અડધા હિસ્સાના સંદર્ભમાં, પ્લોટ નંબર ૯૦૨ના સંપૂર્ણ હિસ્સાના સંદર્ભમાં અને પ્લોટ નંબર ૯૦૭ના ત્રણ ચતુર્થાંશ હિસ્સાના સંદર્ભમાં, અહીં અપીલકર્તાઓની તરફેણમાં, ૭.૫.૧૯૬૦ તારીખની ભેટના દસ્તાવેજ દ્વારા ચલાવવામાં આવેલ ભેટનું ખત કાયદામાં માન્ય હતું કે કેમ.

એવું માનવામાં આવતું હતું કે કોલેસ્ટ્રા દેવી પાસે ભરણપોષણના બદલામાં તેમના પતિ-દામોદરના મૃત્યુ પર તેમનામાં નિહિત હિસ્સાની માલિકી હોવાથી, તેઓ

હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૧૪ (૧) ની દ્રષ્ટિએ સંપૂર્ણ માલિક બની ગયા હતા.

સંદર્ભ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને હુકમને પ્રથમ અપીલ અદાલત દ્વારા ઉલટાવી દેવામાં આવ્યો હતો.

વિવાદિત ચુકાદાને કારણે ઉચ્ચ અદાલતે અહીં પ્રતિવાદીઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને મંજૂરી આપી હતી અને ટ્રાયલ કોર્ટના અભિપ્રાયને સમર્થન આપ્યું હતું:

".....તે વિવાદમાં નથી કે મોટાભાગના કૌલેશ્વર જાળવણી ધારક હતા અને તેમના પતિનું વર્ષ ૧૯૩૭ પહેલાં અવસાન થયું હતું. જાળવણીના બદલામાં તેણીને જમીન પર કબજો આપવામાં આવ્યો હતો તેવું કંઈપણ રેકૉર્ડ પર આવ્યું નથી, જે તેણીએ પ્રતિવાદીઓને ભેટમાં આપ્યું હતું. આવા પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, તેણીને ભેટ આપવા માટે અધિકૃત કરવામાં આવી ન હતી અને Ext. ૧ અમાન્ય હતી.

અહીં પક્ષકારોના હિસ્સાની હદ નીચે મુજબ હોવાનું કહેવાય છે:

પ્લોટ નં.	મૂળ રૂપે ના નામે	અરજદારોનો હિસ્સો	નો હિસ્સો ઉત્તરદાતાઓ
૯૦૧	મહાદેવ	અડધો ભાગ	અડધો ભાગ
૯૦૨	મેવા	સંપૂર્ણ (કોલેસા દેવી દ્વારા ભેટ)	-----
૯૦૩	મહાબીર (મેવા મહાદેવ)	ત્રણ ચોથો ભાગ (મવાનો અડધો ભાગ કોલેસા દેવીએ અને એક ચોથો ભાગ મહાદેવે ભેટમાં આપ્યો હતો)	એક ચતુર્થાંશ (મહાદેવનો એક ચતુર્થાંશ)
	કુલ	ત્રણ.ચોથું	એક ચતુર્થાંશ

અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન કાઉન્સેલ દલીલ કરશે કે એ હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને કે કોલેસા દેવી પાસે તે મિલકતની માલિકી હતી તે હકીકતનું તારણ આવ્યું હતું, ઉચ્ચ અદાલતે તેમાં દખલ કરીને સ્પષ્ટ ભૂલ કરી હતી.

આ વતી અમારું ધ્યાન રઘુબર સિંહ અને અન્યો વિરુદ્ધ ગુલાબ સિંહ અને અન્યો, [૧૯૯૮] ૬ એસ. સી. સી. ૩૧૪ માં આ અદાલતના નિર્ણય તરફ દોરવામાં આવ્યું છે. બીજી તરફ પ્રતિવાદીઓ વતી હાજર રહેલા વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી ઉપાધ્યાય ચુકાદાનું સમર્થન કરશે.

આપણી સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલા પ્રશ્નનો જવાબ આપતા પહેલા આપણે અવલોકન કરવું જોઈએ કે ઉચ્ચ અદાલતે આ બાબતને ખૂબ જ ખોટી રીતે હાથ ધરી છે. તેણે પ્રથમ અપીલ અદાલત દ્વારા તેના માટે કોઈ કારણ આપ્યા વિના મેળવેલા તથ્યોના નિષ્કર્ષમાં દખલ કરી હતી. સિવિલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૧૦૦ હેઠળ તેના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી વખતે. ઉચ્ચ અદાલતે હકીકતના નિષ્કર્ષના સંબંધમાં કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડવો જરૂરી છે. ઉચ્ચ

અદાલત તે વતી મર્યાદિત અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરે છે.સામાન્ય રીતે જ્યાં સુધી પૂરતા અને નક્કર કારણો અસ્તિત્વમાં ન હોય ત્યાં સુધી, નીચેની અદાલતો દ્વારા મેળવેલા હકીકતના તારણો ઉચ્ચ અદાલતને બંધનકર્તા છે.પ્રથમ અપીલ અદાલત સ્પષ્ટપણે નીચેના નિષ્કર્ષ પર આવી હતી:

".....મેવા મહતો ડિમોડર મહતોને પાછળ છોડીને મૃત્યુ પામ્યા હતા અને દામોદર મહતો કૌલાશ્વરીને પાછળ છોડીને મૃત્યુ પામ્યા હતા, જે ચર્ચા કરાયેલા પુરાવા અનુસાર મર્યાદિત માલિક તરીકે કબજામાં આવી હતી અને માત્ર પ્રતિવાદી દ્વારા આરોપ લગાવ્યા મુજબ જાળવણી ધારક તરીકે નહીં.હિંદુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ ૧૯૫૬ પસાર થતાં પહેલાં તેઓ મર્યાદિત માલિક હતા અને તે ક્ષમતામાં તેઓ મેવા મહતોના નામે નોંધાયેલી જમીનના કબજામાં રહેવા માટે પૂરતા સક્ષમ હતા અને હિંદુ સક્ષ્મતા અધિનિયમ પસાર થયા પછી તેઓ સંપૂર્ણ માલિક બની ગયા હતા.૭.૫.૧૯૬૦ તારીખનો ભેટ દસ્તાવેજ હિંદુ ઉત્તરાધિકાર કાયદો પસાર થયા પછી અમલમાં મૂકવામાં આવ્યો હતો જ્યારે તેણી પાસે ભેટ દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકવાનો સંપૂર્ણ અધિકાર છે.વિદ્વાન ગૌણ ન્યાયાધીશે ભેટ ખત Ext.૧ ને કોઈ મહત્વ આપ્યું નથી અને એવું માને છે કે કાયદાની નજરમાં તેનું મહત્વ ઘટી ગયું છે.ઉપર જણાવ્યા મુજબ કૌલેશ્વરીએ હિંદુ ઉત્તરાધિકાર કાયદો પસાર કર્યા પછી ખતનો અમલ કર્યો

છે અને તે સંજોગોમાં તે ૩૦ વર્ષ જૂના દસ્તાવેજો હોવાને કારણે વાસ્તવિકતાની ધારણા કરવામાં આવી હતી.

એકવાર એવું જાણવા મળ્યું કે કોલેસા દેવી પાસે તેમના જાળવણીના અધિકારના બદલામાં જમીનનો કબજો હતો, અમારા મતે, હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૧૪ની પેટા-કલમ ૧ સ્પષ્ટપણે આકર્ષિત થશે.

રઘુબર સિંહ અને અન્યો વિરુદ્ધ ગુલાબ સિંહ અને અન્યો, [૧૯૯૮] ૬ એસ. સી. સી. ૩૧૪ માં આ અદાલતે કાયદાને નીચેની શરતોમાં વર્ણવ્યો હતો:

"૧૭. શાસ્ત્રીય હિન્દુ કાયદા હેઠળ, હિન્દુ વિધવાને તેના મૃત પતિની મિલકતોમાંથી બહાર રાખવાની જવાબદારીને હિન્દુ મહિલા સંપત્તિ અધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૩૭ અમલમાં આવ્યા પછી વૈધાનિક માન્યતા મળી. ત્યારબાદ આ વિષય પરનો કાયદો, હિન્દુ પરિણીત મહિલા અલગ રહેઠાણ અને જાળવણી અધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૪૬ દ્વારા એકીકૃત અને સંહિતાબદ્ધ કરવામાં આવ્યો હતો, જે ૨૩.૪.૧૯૪૬ ના રોજ અમલમાં આવ્યો હતો. હિન્દુ વિધવાના ભરણપોષણના અધિકારને અગાઉથી અસ્તિત્વમાં રહેલા અધિકાર તરીકે ઉપર ઉલ્લેખિત બે કાયદાઓ દ્વારા માન્યતા આપવામાં આવી હતી, પરંતુ તેમાંથી કોઈ પણ કાયદા

દ્વારા તે પ્રથમ વખત બનાવવામાં આવ્યો ન હતો.વૈધાનિક કાયદાઓ અમલમાં આવ્યા તેના ઘણા સમય પહેલા જ તેણીનો ભરણપોષણનો અધિકાર શાસ્ત્રીય હિન્દુ કાયદા હેઠળ બહાર નીકળી ગયો હતો.આઝાદીની પ્રાપ્તિ પછી, સ્ત્રીઓને સામંતી બંધનમાંથી મુક્ત કરવાની જરૂરિયાત છે કારણ કે તે વધુ અનિવાર્ય છે.વિવિધ ક્ષેત્રોમાં શાસ્ત્રીય હિન્દુ કાયદા દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવેલા તેમના અધિકારોના વિસ્તરણ માટે હિન્દુ મહિલાઓ દ્વારા આંદોલન વધી રહ્યું હતું.આ સમયે જ સંસદે પગલું ભર્યું હતું અને હિન્દુ મેરેજ એક્ટ, ૧૯૫૬, હિન્દુ એડોપ્શન એન્ડ મેન્ટેનન્સ એક્ટ, ૧૯૫૬ અને હિન્દુ સક્સેશન એક્ટ, ૧૯૫૬ જેવા વિવિધ કાયદાઓ ઘડ્યાં હતાં, જેમાં અનૈરિછક ઉત્તરાધિકારની જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી.

૧૮. હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૩૬ એ હિન્દુ કાયદાના માળખામાં દૂરગામી આરોપો મૂક્યા હતા, જેમાં હિન્દુ વિધવાની જાળવણીના અધિકારના બદલામાં તેના મૃત પતિની મિલકત સાથે વ્યવહાર કરવાની સત્તા પરની પરંપરાગત મર્યાદાઓને દૂર કરી હતી અને આ કાયદાએ તેણીને મિલકતની સંપૂર્ણ માલિક બનાવી હતી, જેના પર અત્યાર સુધી તેણીને માત્ર મર્યાદિત અધિકાર હતો.

"૨૪.....તદનુસાર, અમે માનીએ છીએ કે હિન્દુ સ્ત્રીની જાળવણીનો અધિકાર પતિ અને પત્ની વચ્ચેના સામાજિક અને લૌકિક સંબંધમાંથી વહે છે કે વિધવાના કિસ્સામાં અધિકાર 'પહેલાથી અસ્તિત્વમાં રહેલો અધિકાર' છે, જે ૧૯૩૭ અથવા ૧૯૪૬ના કાયદાઓ પસાર થયા પહેલા શાસ્ત્રીય હિન્દુ કાયદા હેઠળ અસ્તિત્વમાં હતો.તે કાયદાઓએ માત્ર શાસ્ત્રીય હિન્દુ કાયદા હેઠળ અસ્તિત્વ ધરાવતી સ્થિતિને માન્યતા આપી હતી અને તેને 'વૈધાનિક' સમર્થન આપ્યું હતું.જ્યાં હિન્દુ વિધવાઓ તેના પતિની મિલકતનો કબજો ધરાવે છે, ત્યાં તેણીને તેમાંથી બહાર રહેવાનો અધિકાર છે અને તેણીને જાળવણીના અધિકારના બદલામાં તે મિલકતનો કબજો જાળવી રાખવાને હકદાર છે.

શકુંતલા દેવી વિરુદ્ધ કમલા અને અન્યમાં, [૨૦૦૫] ૫ એસ. સી. સી. ૩૯૦]
એવું જોવા મળ્યું હતું.

"૧૧.જો કે, બલવંત સિંહ, [૧૯૯૭] ૭ એસ. સી. સી. ૧૩૭ના કેસમાં આ અદાલતના નિર્ણયની અસર આ કેસના ગુણદોષ પર પડશે જેમાં એવું

માનવામાં આવે છે કે કબજો માટેનો દાવો ઘોષણાત્મક હુકમના આધારે મુખ્ય ટેબલ પર રહેશે નહીં કારણ કે ઘોષણાત્મક હુકમનામું પ્રત્યાવર્તકોની તરફેણમાં કોઈ હક દર્શાવતું નથી.આ હિન્દુ કાયદા હેઠળનો એક કેસ હતો જેમાં વર્ષ ૧૯૫૪માં મૂળ માલિકની વિધવાએ ભેટ આપી હતી અને પોતાના દત્તક પુત્રોની તરફેણમાં જમીનનું પરિવર્તન કરાવ્યું હતું.પ્રત્યાવર્તનકર્તાઓએ એક હુકમનામું માંગતો દાવો દાખલ કર્યો હતો કે વિધવા દ્વારા કરવામાં આવેલ વિમુખતા તેમના પ્રત્યાવર્તન અધિકારો પર બંધનકર્તા નથી.મુકદ્દમાનો ચુકાદો આપવામાં આવ્યો હતો અને એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે વિધવા દ્વારા આપવામાં આવેલી ભેટ પ્રત્યાવર્તન કરનારાઓના અધિકારોને અસર કરશે નહીં.મિલકતને વિધવાના નામે બદલી કરવામાં આવી હતી.વર્ષ ૧૯૭૦માં, વિધવાએ ફરીથી દત્તક લીધેલા પુત્રોને સૂટની મિલકત ભેટમાં આપી અને વર્ષ ૧૯૭૩માં તેમનું અવસાન થયું.અગાઉના હુકમના આધારે પ્રત્યાવર્તકો દ્વારા કબજાની વસૂલાત માટેના દાવામાં, અદાલતે એવું માન્યું હતું કે હિંદુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૬ હેઠળ તેણીને મળેલા વિસ્તૃત અધિકારોને કારણે પ્રત્યાવર્તકો દ્વારા મેળવેલા ઘોષણાત્મક હુકમનામા પછી પણ વિધવા મિલકતનો કબજો જાળવી રાખતી હોવાથી, તે તેણીને મિલકતનાંસંપૂર્ણ માલિક બનાવેલાં અને , વર્ષ ૧૯૭૦ માં તેણીએ તેના દત્તક પુત્રોને આપેલી મિલકતની ભેટોને રદ કરી શકાતી નથી.

૧૨. આ કેસની હકીકતો લગભગ સમાન છે કારણ કે આ કેસમાં પણ કલમ ૧૪ (૧) ના આધારે હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ લાગુ થયા પછી, વસિયત હેઠળ ઉત્તમદસ્સીને મળેલો મર્યાદિત અધિકાર દાવાની મિલકતમાં સંપૂર્ણ અધિકારમાં વધારો થયો હતો.આમ, તે મિલકતની સંપૂર્ણ માલિક બની ગઈ તેથી, વસિયતમાં વિચાર્યા મુજબ પ્રત્યાવર્તક દ્વારા અગાઉ મેળવેલ કોઈપણ ઘોષણાત્મક અધિકાર એ આધાર ન હોઈ શકે કે જેના પર કબજો માટેનો દાવો જાળવી શકાય, સિવાય કે, કબજો માટેના દાવામાં દાવેદારો તેમના દ્વારા મેળવેલા ઘોષણાત્મક હુકમનામાથી સ્વતંત્ર વધુ સારું શીર્ષક સ્થાપિત કરે.

હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૦ની કલમ ૧૪ (૧) ની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં કોલેસા દેવી મિલકતના સંપૂર્ણ માલિક બન્યા હતા અને આ રીતે તેઓ વર્ષ ૧૯૬૦માં વેચાણના ખતને અમલમાં મૂકવા માટે સક્ષમ હતા.

આ અદાલતના અધિકૃત ચુકાદાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારો અભિપ્રાય છે કે ઉચ્ચ અદાલતે પ્રથમ અપીલ અદાલતના સારી રીતે માનવામાં આવેલા ચુકાદાને ઉલટાવવામાં સ્પષ્ટ ભૂલ કરી છે અને તે મુજબ તેને રદ કરવામાં આવે છે.

અપીલની મંજૂરી છે.ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

આર. પી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.